

PŘEHLED

31

cena 2,- Kčs

pátek 25.9.1992

toto číslo by se dalo
jednoduše nazvat
jako Hranické

OTAZNÍKY

Pište nám vážení čtenáři!
Je třeba stále poukazo-
vat na to dobré i špatné
kolem nás.

Bez Vaší spolupráce nemůže existovat ani PŘEHLED

v 31 čísle si můžete
přečíst
O HRANICKÝCH
KONKURSECH

STR. 3
HARMONIE VE VOORBURGU
pokračování na str. 4 a 5

NEJASNO NAD
JUDEM V HRANICÍCH

NA STR.8
ZAJÍMAVÁ VÝPOVĚĎ HRA-
NICKÉ RODAČKY, KTERÁ
NAVŠTÍVILA MĚSTO PO 25
LÉTECH str. 3 a 7
a nepřehlédněte úvodník
str. 1 a 2

MĚSTSKÉ ZASTUPITELSTVO OPĚT ZASEDALO..

Armádní JUGOKLUB opět hostil členy MZ + úředníky MÚ + hosty a hranické občany /asi dva lidé/ ve svých social. realistických útrobách. Jako kdyby tato realita poznamenala jednání samotné. Zdlouhavé, nepřehledné, nezasvěceným občanům či náhodně se vyskytujícími úředníkům nic neříkající. Stručnou, opět nic neříkající zprávu podá zřejmě hlásná trouba radnice HRANICKÝ TÝDEN, některé body však stojí za povšimnutí. Městské zastupitelstvo jednoznačně odhlasovalo prodej zámku prostřednictvím realitní kanceláře DACHI z Olomouce, která se ve vojenském klubu presentovala nešťastným vystoupením pomýleného manažera a poněkud odborněji fundovaného právního zástupce. Že by se v ČSFR nenašla schopnější agentura? Nechme se překvapit výsledkem jejich úsilí. Zámek se asi bude nabízet za 15 miliónů. Poněkud směšná cena, nemyslíte?

Další body programu měly silně klotově zabarvený obsah. Řešily se záležitosti staršího data (neplacení pronájmu Sigmy, causa SVABU, případ pronájmu „rasovny“ atd. atd.). Oživení na sále nastalo až v závěru „konšelského maratónu“, kdy MZ volilo člena rady /RADNÍHO/. Abychom nezapomněli, v úvodu jednání MZ složili do rukou starosty města pana PhDr. V. Juračky /OF/ poslanecký slib náhradníci vítězné voleb-

ní koalice z roku 1990 - Městského bloku, pánové ing. Jaroslav Svítek a pan František Martinát. Nahradili odstoupivší členy MZ paní Barboru Šimečkovou - Pánkovou a pana JUDr. Lubomíra Fantu. Zajímavé bylo, že členové při slibu svých nových kolegů nepovstali. Zřejmě nebyli panem starostou vyzváni. Ale to přece není podstatné. Vraťme se k volbě nového RADNÍHO.

Městský blok navrhl pana Miroslava Nehybu, kolektiv „OF“ a ČSSD pana Zdeňka Hoferka. Poslanci jistě strany tentokrát nikoho... a záhy bylo jasno proč... Tentokrát jim to však nevyšlo /do třetice vše špatné/.

Výsledek tajného hlasování? 16 : 13 pro pana Nehybu. Jeho zvolení bylo kladně přijato právě těmi členy MZ, kteří mu dali svůj hlas. Ostatním zmrzl úsměv na rtech. Pan starosta se poté dopustil dalšího FAUX PAUX, když nově zvoleného člena MZ nepřizval, aby si přisedl k „radnímu stolu“. To také o mnohém svědčí. Závěrem lze říci, že se do MZ konečně dostala osobnost, která je schopna rozbourat narůžovělé tíšiny dvouletého tápání. Držíme panu Nehybovi palce a přejeme mu hlavně pevné nervy, bude je potřebovat!

Na úplný závěr jednu perličku aneb hřebíček do „podpory“ soukromému podnikání. Víte, že soukromý podnikatel musí sdílet kancelář aspoň se třemi či čtyřmi kolegy či kolegyněmi? Pokud ne, tak mu zvedneme patřičně nájem na m2, popřípadě si na něho posvítíme? Proč? To se asi nedovíme.

A tak jen teskně můžeme vzhlížet k Lipníku nad Bečvou. Proč? O tom až příště.

ANTI

Poznámka redakce

Snad by do věcí veřejných skutečně měli vnést svůj hlas či názor i samotní občané. Zatím se zdá, že se k problémům města staví netečně.

Veškerá pravomoc rozhodovat o tak závažných věcech, jako např. o prodeji hranického zámku je pak dána městskému úřadu respektive městskému zastupitelstvu.

Zvláště v případě prodeje zámku, kdy se nejedná o krátkodobou záležitost, by všem hranickým občanům mělo záležet na tom, jak bude s historickou dominantou našeho města naloženo.

(Pokud jde o navrhovanou prodejní cenu 15 mil. Kčs, jeví se tato částka ve srovnání s cenami za běžné nemovitosti skutečně nízká.)

Naše poznámka nechť není chápána jako útok proti radnici, ale spíše jako výzva ke všem občanům. Snad se v Hranicích najdou spoluobčané s dobrým nápadem, jak areál zámku co nejlépe využit, aby mohl sloužit všem.

NAŠE MĚSTO

VODA - ZÁKLAD ŽIVOTA

V minulém Přehledu jsem se zmínil, že příště napíšete o něčem jiném. Dnes to bude o vodě. Pozorným divákům neunikla v nedělním televizním zpravodajství obrazová informace o protahujících se opravách Jedličkova ústavu v Praze. Děti odvázejí autobusy do škol v přírodě. Jedna část zprávy hovořila o roztrpčení těch rodičů, jejichž děti do ústavu denně přicházejí a vracejí se domů. Rodiče byli informováni strohým úředním dopisem o stavu věcí. Razítko a dost. Podpis žádný. Rodiče s lítostí konstatují, že chybí lidský faktor, že nikdo neuzná za vhodné jmenovitě jednat, podat vysvětlení, přidat omluvu. Tak jak se mezi slušnými lidmi ve slušné společnosti sluší.

A teď konečně k té vodě. V našem městě je známý pramen vody, lidé z města i okolí přicházejí a přijíždějí do Bezručovy ulice a čerpají do lahví a nádob. Ta voda je vyhledávaná zejména kvůli malým dětem. Už 2. týden je pavilonek uzavřen, na skle dveří stručný nápis sděluje, že pramen je uzavřen z tech. důvodů, protože se čistí trubky a vodojem. A zase razítko, nečitelný pod-

pis. A to je vše. Hranické maminky si mohou podat ruce s pražskými. Také žádné oznámení předem, žádná informace v městském rozhlasu nebo v místním tisku. Chybí např. i termín ukončení zmíněné údržby. Jako by někdo neměl zájem. Nabízí se spekulace, zda uzavření vody nesouvisí s úpravou ceny za vodu. Anebo jde opravdu zase jen o ten problém slušného jednání? Asi neměli příslušní odpovědní pracovníci možnost vidět, jak maminky shánějí v obchodech vodu pro kojence.

Jen si na závěr říkám, jestli jde slušné nebo neslušné jednání spojovat se systémem. Hodně se mluví a píše o morálním úpadku. Spíš se domnívám, že letitá administrativní rutina (nebo rutinní administrativa?) zatím stále vítězí. A tak se ptám za všechny. Bude pramen v Bezručově ulici nedaleko Slávie uzavřen ještě dlouho? Za odpověď (slušnou a fundovanou) předem děkuji.

J. K.

P. S. Ještě musíte poděkovat za spolupráci těm, kteří se zasloužili o rychlou výměnu poškozeného kontejneru u pošty za nový. Děkujeme a jen nás mrzí, že se ta rychlost dostavila až po naší kritice.

KRÁDEŽE NA HŘBITOVĚ - DENNÍ PŘÍPADY

Hřbitov - posvátné místo, kam chodí většina lidí s kyticí za svými drahými k jejich hrobům postát, zavzpomínat, pomodlit se. Chodí sem ale i jiní návštěvníci. Z L O D Ě J I . Ti sem chodí krást. Kradou všechno: květiny, lampičky, lucerny, vázy, peněženky z tašek. Co jim říká toto místo. Okrádat lidi, kteří zde tiše odpočívají a nemohou se bránit, je zbabělost, zlodějil! Jestliže krá-

deš peněženky z tašek, vracej prosím fotografie, které tam najdeš. Je to kolikrát poslední a jediná památka, kterou pozůstalý má, nosí ji stále u sebe.

Také já čekám tu svou fotografii, kterou jsi mi ukradl z tašky s peněženkou a hodinkami.

Ve středověku prý se krádež trestala useknutím ruky. Pomohl by tento trest u nás? Říkám, ne. Vždyť 40 let se razilo heslo: Kdo nekrade, okrádá rodinu. Proto nám, kteří jsme na toto nepřistoupili, zůstávají jen oči pro pláč a velká bezmocnost vůči zlu, ať je jakékoli.

- VL -

O „HRANICKÝCH“ KONKURSECH

O konkurech na místa ředitelů a ředitelek hranických škol toho bylo za poslední dva roky napsáno, namluveno a nalháno mnoho. Přesto vše probíhá ve stejném rytmu a stejném zabarvení. Výsledky konkursů v Hranicích vlastně ani obyvatelé města nepřekvapují. Nejsmutnější na celé záležitosti je mimo jiné to, že se nepíše rok 1988, ale 1992!

Pokud však přece jenom svitne jiskřička naděje změn, o kterých se jen a jen hovoří, vzápětí je udusána levicově zapáchajícími strážci starých pořádků, jež se skrývají pod rouškou spravedlnosti v rádobydemokratickém hábitu. Co nelze prosadit normální cestou, tam je potřeba pomoci, tak „nějak soudružsky píchnout“ /použito bolševického výrazu/. Mezi námi stále žijí lidé, kteří to ani jinak neumí. Běda těm, kteří se jim postaví do cesty nebo mají na jejich počiny jiný názor. To se pak dějí věci, které neomylně připomínají rudé nátlaky komunistické hierarchie před rokem 1989. Jednomu zůstává rozum stát. Jeden z posledních „soudružských počinů“ se zdařil nejmenovanému člověku v souvislosti s konkursem na místo ředitele jedné nejmenované školy. To, že byla v očích veřejnosti devalvována váha i veškerá dvouletá činnost jedné nejmenované komise, jisté skupině soudruhů a soudružek zcela vůbec nevadí. Proč taky? Očerňování, pomlouvání toho druhého, využívání jakýchkoli cest i prostředků a snaha získávat kdekoho a kdeco na svou stranu. Že tyto snahy směřují k místům vyšším a nejvyšším je zcela jasné.

Je paradoxní a nanejvýš smutné zároveň, že se jim tyto rudé praktiky daří a vše vychází podle jakéhosi předem stanoveného scénáře, který zapadá do vyšší hry, z jejichž důsledků se slušným lidem musí udělat zákonitě nevolno. Bohužel tyto tendence nikdo nedokázal zastavit, naopak.

Důvěru a pozhánání kompetentních orgánů dostávají lidé se zkušenostmi. Ale jakými? To máme opravdu tak krátkou paměť, že si nepamatujeme, co se dělo před třemi lety? Mladí lidé, nepoznamenaní ubíjejícím totalitním režimem /čili bez zkušeností/ nemají šanci, neboť nebyli posluchači VUMLÚ a jiných nesmyslných rychlokurzů. Mladí nemají ty pravé kamarády, známé, neznají ta správná telefonní čísla, jsou v této posttotalitní době na vedlejší koleji. Je otázkou, jak dlouho my všichni budeme těmto unfair tahům „mocných“ nemocných přihlížet? Určitě je nám z toho smutno, že se tak děje v září 1992.

W.N.

MÁTE „ZAJÍMAVÉ“
CENTRUM...

V srpnu dlela v našem městě na dovolené německá občanka B. Speyerl z Mnichova. Zajímavé na tom bylo to, že Hranice navštívila po 25 letech. V roce 1968,

v důsledku „přátelské pomoci“ euroasijských bratrů, zemi uprostřed Evropy opustila. Během svého týdenního pobytu navštívila známá místa, kde prožila prázdninové chvíle svého mládí. Celkem vzato, Hranice nepoznala. Nepříznivý dojem na ní udělala zřejmě nová dominanta našeho města - komíny cementárny a také socialistické králikárny, zejména na Hromůvce, ale také na tř. 1. máje. Kladně ohodnotila opravené historické domy /zejména zásluhou soukromých podnikatelů/ a s lítostí konstatovala neutěšený stav některých taktéž historických domů, které se rozpadají před očima. Ne zrovna optimistický pohled je na zámek, synagogu a některé měšťanské domy. Její údiv nad rozkopaným centrem byl posléze vystřídán údivem intenzivnějším, když zjistila, kdo že je nejčastějším „návštěvníkem“ historického jádra města. Nechápal jsem její údiv, ale záhy mi to došlo. Naši osobití a specifíční obyvatelé měli totiž v roce 1967 v Hranicích zastoupení v podobě 3 či 4 rodin. Paní Speyerl nechápala metalitu narůstající geometrickou řadou a rovněž nevidané migrační schopnosti našich spoluobčanů. S podivem kvitovala rušení nočního klidu bez jakékoli odezvy patřičných orgánů. Potvrdila, že demokracii chápeme opravdu „česko-slovensky“. Moc se jí líbilo v Teplicích, u propasti, u Kostelíčka. Velmi pochvalovala úroveň podniku Růžek pana Šohajka a podniku Marion pana Andryška.

Když odjížděla z Hranic, pevně věřila, že to nebude na 25 let. Hranice hodlá navštívit již příští rok dokočením na str.7

PTALI JSME SE ZA VÁS

VYUŽÍT KAŽDÝ KÁMEN...

O Janu Ambrúzevi jsme v Přehledu psali několikrát. V současné době je na krátkou dobu ve Velké. Při mé návštěvě jsem se dozvěděl, že odevzdal na Městském úřadě v Hranicích studii objektu pro židovský hřbitov. Nejen na tuto studii jsem se J. Ambrúze zeptal:

*O-Požádal tě někdo z MÚ v Hranicích o tyto návrhy?
„Ne, nepožádal.“*

*O-Proč ses rozhodl pro vypracování uvedené studie?
„Největším impulsem bylo barbarské nakupení náhrobních kamenů. Moji snahou při vytváření studie bylo využít každého kamene - úlomku. O celém problému jsem přemýšlel především z výtvarného hlediska. Mým cílem však také bylo co nejlépe zachovat a využít rozbitých náhrobních kamenů. Vlastně jsem se vrátil tímto návrhem ke svým projektům z kamene, které mě napadly při vycházkách v okolí Hranic. Zde ještě dnes můžeme občas vidět části staveb ze skládaného kamene. Tyto kamenné stavby, přestože byly především účelové, byly většinou zhotoveny s mimořádným citem pro tvar a použitý materiál. To byl hlavní zdroj inspirace při vytváření studie pro židovský hřbitov.“*

O-Svazovala tě skutečnost, že se jedná o náhrobní kameny na hřbitově?

„To byl a je pro mě největší problém. Dlouho jsem se s tím nemohl vůbec vyrovnat. Úplně něco jiného je budovat objekt ve volné přírodě. Na místě, které si vyberu i s materiálem. Proto jsem nakonec předložil jenom studii objektu, ke které by se měli vyjádřit památkáři, případně představitelé židovské obce.“

O-Jak přijali tvůj návrh na radnici?

„Starostovi a vedoucímu odboru kultury se studie líbila. Musím ale podotknout, že nezáleží jenom na hranické radnici, jestli budu navržený objekt na židovském hřbitově realizovat.“

Nakonec jsem využil své návštěvy a zeptal se Jana Ambrúze, co se mu podařilo vytvořit v tomto roce.

„Většinu času jsem zpracovával dřevo v Duisburgu, kde jsem na dvouletém studijním pobytu. Zúčastnil jsem se několika skupinových výstav. Např. celoněmecké výstavy sochařů, jako jeden ze tří zahraničních autorů; v Seville jsem instaloval na české výstavě klenbu, která byla vystavena na hranickém náměstí; Situace 92 v Mánesu; na Staroměstském náměstí; v Brně a dalších výstavách.

Samostatnou výstavu jsem měl ve Voorburgu, kde byly v parku instalovány čtyři dřevěné plastiky. Tato výstava plně odpovídala mým představám.“

O-Kdy skončí tvůj pobyt v Německu?

„V květnu 1993.“

O-Připravuješ se v dohledné době na významnou akci nebo výstavu?

„V současné době jsem se zaměřil na výstavu v Německu a možná budu realizovat objekt v Kolíně nad Rýnem. V roce 1994 mám mít velkou výstavu, kterou bude realizovat Národní galerie v Praze - sbírka moderního sochařství. Na první pohled to vypadá, že je dost času, ale již dnes musím získat na uvedené výstavy sponzory. V Německu to není problém, tam nám vlastně sponzoři hradí veškeré náklady. Ale na výstavu v Praze budu potřebovat spoustu peněz. Materiál a přeprava monumentálních plastik, to je v současné době nákladná věc. Bez sponzorů není možné realizovat jakoukoliv větší výstavu.“

-Oli-

HARMONIA VE VOORBURGU

HARMONIA VE VOORBURGU
/pokračování/

Pondělí. Ráno si v rodinách zkoušíme balení zavazadel, vlastně opravdu balíme, protože se dnes budeme stěhovat jinam. Proto je u autobusu trochu zmatek způsobený tím, kam uložit všechny ty věci, co máme. Konečně je vše srovnáno a vyjíždíme. Kam? Nejprve do Delft.

Delft, krásné starobylé město, ve středověku známé centrum malířů tzv. vlámské školy, na nás dýchá

poklidem pondělního rána. Zastavujeme na náměstí, kterému vévodí vysoká věž katedrály, v níž jsou pochováni všichni nizozemští panovníci. Na podrobnější prohlídku však nemáme čas, a tak alespoň zvenčí obdivujeme věž chrámu, nejvyšší v celém Holandsku. Rozhlížíme se po krásných historických domech s okny plnými květin, lemujících náměstí a odcházíme na krátkou procházku centrem města. Zastavujeme se v dílně na náměstí, kde několik lidí zdobí modrou mal-

bou hrníčky, talíře, mísy, kachle a vázy různých velikostí a tvarů - známá holandská keramika, vyhledávaná hlavně turisty.

Město samo je protkáno hustou sítí odvodňovacích kanálů a místy si připadáme jako v Benátkách. Spojitost s Itálií nám rozhodně nabídne i delftská šikmá věž, která se ze své osy vychýlila proto, poněvadž na ni kdysi umístili příliš těžký zvon. Aby se věž zachovala, vyzvánějí se na ní proto jen zcela vyjimečně, naposledy při úmrtí královny

Juliany.

A to už se spleť uliček dostáváme zpět na náměstí před historickou radnicí, kterou máme rovněž navštívit. Vstupujeme dovnitř a hned za dveřmi ve vstupní hale potkáváme mladý pár s doprovodem - svatba. Rychle se domlouváme a rozhodujeme se, budeme zpívat. A tak zní starobylou delftskou radnicí neméně starobylí Nebeští kavalérové od Adama Michny z Otradovic a mně se opět hlavou mihne srovnání s hranickou radnicí, kde při svatebním obřadu jedné naší kolegyně vzbudila právě tato skladba velký rozruch a nevoli některých pracovníků tehdejšího MěNV. Mladý pár a svatební hosté nám sice ani slovo nerozumí, výrazné asijské rysy ve tváři prozrazují, že i oni jsou vlastně v Holandsku cizinci, ale usmívají se, tleskají a děkují. Ostatně cizinců je v Holandsku velké množství, je to jednak dáno množstvím kolonií, které mělo Holandsko pod svou správou hlavně v Asii, jednak otevřeným vztahem a tolerancí k cizincům vůbec.

Radníci a celým městem nás provází holandský kolega Rob, který, jak se později ukáže, na zdejší radnici pracuje, a tak vidíme nejen zasedací a jednací místnosti a sály, ale také i historické městské vězení i s mučírnou a hladomornou. Končíme prohlídku, jsme pohoštěni kávou a to už mladí manželé vycházejí z obřadní síně. Znovu zpíváme, gratulujeme a odcházíme.

Odjíždíme na oběd do Vlaardingen, kde budeme ode dneška ubytováni. Proplétáme se úzkými uličkami, když tu najednou zastavujeme, na ulici se spouštějí závory a před naším autobusem se najednou zvedá celá vozovka. Co se to děje? Ale nic, to jenom zvedají sklápěcí most, aby po kanále napříč ulicí mohla proplout trochu větší loď. Pro místní naprosto všední událost, pro nás zážitek.

Přijíždíme do Vlaardingen. Jsme ubytováni v Naturvriedenhuse, něco na způsob našich kempinků. Jednopatrová budova se střešními okny, kde se dají tušit pokoje, dole jídelna a kuchyně s velkým vybavením včetně nádobí, talířů a příborů,

z jídelny okna a dveře na terasu, která přechází v přírodní prostranství se stromy a keři, kde je možno tábořit. Jsme rozdělení na pokoje, zabíráme skoro celou budovu, a spolu s námi tu zůstává několik holandských kolegů a kolegyně, kteří se o nás budou starat. Obědváme a potom vyjíždíme na prohlídku Amsterdamu.

„Kolem těch domů nejdu, nechci se nechat zabít“, slyším vedle sebe. Oči jedou vzhůru po fasádě domu. Skutečně, celý štít domu je silně nakloněn do ulice. Rozhlížím se kolem po ostatních domech. Div, že všechny nespádnou. Vůbec, hledat na domech kolem kanálů - grachtů - pravý úhel je úkol nemožný. Působením promáčeného podloží jsou nakřivo nejen štíty domů, ale celé domy, ba i okna a dveře. Ale přesto se v nich bydlí, jsou v nich obchody, restaurace a na ulicích kypí život. Město je, jako ostatně každé velkoměsto, plné lidí, automobilů a hlavně kol a kol. Několikrát míváme velká cykloparkoviště, kde počet kol jde určitě do tisíců. Jak si lidé najdou to svoje, nevím. Kola stojí všude, zamčená na ulicích, mostech přes kanály, u stojanů pouličních lamp. Procházíme nábřežím plným krámků se suvenýry, porcelánem, pohlednicemi a květinami. Nepředstavitelné množství různých květin, tulipánových cibulí, dalších pro nás neznámých rostlin a květinových semen. Asi půl hodiny věnujeme nákupům, potom pomalu procházíme městem. Na jednom náměstí máme chuť změřit síly s několika černochoy, kteří zde obklopeni zvědavci zpívají, hrají a tancují. Jak by asi reagovali na naše spirituály? Nemáme však mnoho času, musíme dál.

Sedáme do autobusu a odjíždíme do Leidschendam, kde dnes budeme večer a potom zpívat v domě odpočinku ve Schoorwijcku. Zastavujeme před moderním domem. Všude bezbariérový přístup, velké skleněné dveře na foto-kučku, kulturní sál s barem, jídelna, toalety i pro vozíčkáře - domov důchodců na holandský způsob. V Holandsku, jako ostatně všude na Západě, je o invalidní občany

opravdu postaráno a upravené chodníky, vstupy do obchodů, restaurací, divadel, kin a dokonce i úřadů umožňují lidem odkázaným na invalidní vozík dostat se opravdu všude a žít normálním životem. Kdy se toho dočkáme i u nás? Sál v Schoorwijcku je plný a po krátkém představení sboru začínáme. Nejprve klasická hudba, po přestávce lidové písně a spirituály. Nejvíce se líbí lidové písně. Lidé se na nás usmívají a tleskají. Je to krásný pocit. Končíme, je už skoro tma a odcházíme k autobusu. Paní Ottero - Pastušková, krajanka z Kopřivnice, která se podílela na organizaci tohoto a i jiných koncertů, říká naší dirigentce: „Vy jste taková naše moravská krása.“ Je to hezké a milé. Jenom dodnes nevím, jestli tím myslela celý náš sbor, nebo jen naši sbormistryni, šarmantní Barboru Šimečkovou - Pánkovou.

Josef Christel
/pokračování přístě/

Chcete udělat radost sobě

i jiným? Umíte zpívat?

Pokud ano, přijďte za

námi do pěveckého

sboru

HARMONIA

Na dívky a ženy, hochy i muže, všechny ve věku do 40 let, čekáme každé úterý a čtvrtek v 19.30 hod. v I. ZŠ na tř. I. máje.

Čeká vás pilná práce, vyvážená vlastním uspokojením a partou dobrých lidí.

Možný též telefonní kontakt na číslech:

3311 Jiří Miloš,

2455 Josef Christel.

Z HISTORIE

KELČ A OKOLÍ

Pokračování

Kelečsko mělo už před dobou, v níž se stalo majetkem biskupství, svou specifickou tvářnost, která je odlišovala od okolních oblastí. K umocnění těchto rysů a nakonec k určité izolovanosti Kelečska nepochybně podstatně přispělo 13. století, kdy se stalo jedním z okruhů biskupské državy, v němž se měly realizovat podle záměrů biskupa Bruna všechny hospodářské a mocenské vazby: obchod mezi městem a vesnicemi zpracování zemědělských produktů, shromáždování poddanských dávek pro pána pudy - biskupa i lenní vztahy mezi biskupem a jeho many, kteří mu konali vojenskou službu a za to drželi některé vsi a užívali jejich výnosy.

Zvláštností biskupského města Kelče bylo i to, že farář kelečského kostela vlastnil sám tak velký počet poddaných, že se z nich vytvořila samostatná obec, zvaná Posvátné. Posvátné nebylo vymezeno územně - farářovi poddaní sídlili roztroušeni mezi kelečskými měšťany, měli však jiné povinnosti a jiná práva a nebyli za měšťany pokládáni. Tato zvláštnost přetrvala husitsví. I když už v roce 1421 působil v Kelči husitský farář a v roce 1424 dobyl biskupské město husitský oddíl Havla Drasticha z Kojetína, olomoučtí biskupové se snažili město a panství ve své moci udržet. Katolický farář musel pro nepřátelství ze strany nekatolíků z města odejít, ale na příkaz biskupův se skrýval v kraji. V 16. století biskupové uplatnili znovu své vlastnické nároky, město se však ještě několikrát vzbouřilo - v roce 1555 proti biskupovi, v roce 1589 proti faráři a naposledy ještě v roce 1619, kdy se podílelo na stavovském protihabskuském odboji. V 17. století, po Bílé hoře, byl však už kraj plně katolický.

Na přelomu 15. a 16. století dovršily se v lidovém jazyce na Moravě hláskové změny, které daly základ pozdějším nářečím. Svědčí o nich ve svém díle přerovský rodák Jan Blahoslav. V hanácké oblasti se ve shodě se západní Moravou a Čechami změnilo ú na ou /kúsek>kousek/ ý na ej /dobry>dobrej/. Na východní Moravě

se zachovala stará forma. Kelčsko leželo právě na hranici starého a nového typu. Vliv západního typu jazyka posílilo tam zřejmě usazování kolonistů z hanáckých katolických vesnic olomouckým biskupem kardinálem Ditrichštějnem. V té době se však na Hané začaly dále měnit dvojhlásky ou na ó a ej na é /kósek, dobré/. Tohoto procesu se již Kelečsko nezúčastnilo, takže kelečské nářečí, jak bylo zaznamenáno v 19. a 20. století, se v mnohém podobá hovorové češtině z Čech /kousek, dobrej/. Avšak v jazyce uzavřeném mezi středobečevské nářečí valašského typu /kúsek, dobrý/ a hanácké nářečí /kósek, dobré/ se postupně ztratilo povědomí o tom, kde vlastně je ou a ej náležité a kde není. A tak se začaly objevovat podoby slov, kde je ou i na místě jiného než starého ú /vouz, nouša, rouža/. Sousedům za Bečvou se samozřejmě zdálo kelečské nářečí podivné a Kelečským se posmívali, že „chodijou s kloučkem na houru na mouku na švalouchy“. Kelečské nářečí patří k nejzajímavějším jevům v oblasti moravských dialektů a jazykovědci mu věnovali četné studie /V posledních letech vydal Stanislav Králík Nářečí na Kelečsku. Mluvnicka stavba. Praha, Academia 1984/.

V 19. století zůstal z biskupského majetku, do něhož patřila celá oblast s polnostmi i poddanými lidmi, jen velkostatek olomouckého biskupa, zdaleka ne největší velkostatek hranického okresu. V té době se Kelečsko dostalo zcela mimo hlavní dopravní tepny, představované železnicí vybudovanou z Hranic do Val. Meziříčí a z Val. Meziříčí do Kojetína. Jen těžce si hledalo cestu do moderní průmyslové společnosti. Okolo roku 1830 rozkvetla v Kelči podomácká výroba dýmek v jakési roztroušené manufaktuře, kdy jednotliví řemeslníci vytvářeli různé části dýmek, které se pak skládaly a exportovaly nejen na Moravu, ale i do Turecka. Na Moravě byli proslulí také kelečští ševci. U Zámrska a Němetic probíhaly - vcelku bezúspěšné - pokusy těžít uhlí. Ale průmysl se v této oblasti neuchytil. I řemeslná výroba vzala ve 20. století za své. Město zaostávalo za tempem vývoje ostatních východomo-

ravských měst obdobně jako jiné, biskupem Brunem založené město Brušperk. Zlovolné jazyky sousedů nazývaly Brušperk „středem světa“. Komunistický režim odňal nakonec oběma starobylým městům právo se městem nazývat.

V protikladu ke všem ústrkům a nedostatkům rodila Kelč neobyčejné množství uměleckých, vědeckých a jiných talentů. Za mnoho ostatních je nutno zde připomenout Tomáše Fryčaje, obrozeneckého básníka, přítele a spolupracovníka Heřmana Agapita Galaše, bratry Jaroslava - hudebníka a Petra - básníka Kříčkovy, významného vědce a znalce staroslovovenského jazyka a literatury evropského významu Františka Pastrnka a velkého českého filmáře Vojtěcha Jasného, tvůrce jednoho z nejlepších a zároveň nejnavštěvovanějších českých filmů Všichni dobří rodáci, který přetvořil osudy městečka a jeho obyvatele /kteří skutečně žili nebo dodnes žijí/ ve velkou filmovou symfonii.

Od vytvoření okresů a okresních hejtmanství v roce 1860 patřila Kelč s vesnicemi Babice, Horní a Dolní Těšice, Rouské, Skalička, Ústí a Zámrsky k hranickému okresu. K přirozené oblasti Kelečska patřily také Kladeruby a Komárovice, spolu s uvedenými vesnicemi spadající do velké farnosti kostela v Kelči. Ty byly od roku 1860 součástí okresu valašskomeziříčského, stejně jako vsi v podhůří /Branky, Komárné, Podhradní Lhota/ které kdysi byly součástí kelečského panství. Přirozený spád této oblasti je tedy k Hranicím, v podhorské části k Val. Meziříčí. Ovšem přetvořením okresů v šedesátých letech tohoto století za éry Novotného byla oblast přičleněna vzdálenému Vsetínu. Snad budou časem napraveny alespoň křivdy napáchané poslední dobou na této staré kulturní oblasti východní Moravy.

Pokud oblast navštívíte, nezapomeňte se podívat na: větrný mlýn ve Skaličce kapli sv. Kateřiny v Kelči. Památník kelečského pokladu, muzeum v Kelči a zbytky hradu Šaumberku nad Podhradní Lhotou.

Libuše Hrabová

a doufá, že naše město bude méně rozkopanější, méně prašnější, hlučnější a v centru vsuktu reprezentativní, aniž by připomínalo slum či ghetto menšiny, která si historických a kulturních památek neváží. Závěrem bych citoval její poznámku: „Je nepochopitelné, že si necháváte devastovat domy v centru města lidmi, kteří k těmto historickým stavbám nemají žádný vztah, spíše naopak. Čím déle budete tápat s vyřešením tohoto „neřešitelného“ problému, tím hůře nejen pro domy samotné, ale pro občany a image města vůbec. Kdybych Hranice neznala z dob svého dospívání a ze zpráv svých příbuzných, domnívala bych se, že jistá menšina není menšinou, ale naopak. Vážím si lidí kulturních, vzdělaných, ale to, co jsem viděla a byla svědkem jejich projevu, nemá s kulturou nic společného. U nás ti lidé žijí tak, jak si zaslouží. Váš model záchranných sociálních sítí postrádá logiku. Ale o tom se sami asi ještě přesvědčíte.“

Zajímavé postřehy a v žádném případě ne nové. Že by se konečně patřiční lidé na patřičných místech zamysleli OPRAVDU A KONEČNĚ? Abychom totiž měli vůbec nějaké centrum...

NOBE

TEAM 92 V HRANICÍCH

20. září 1992 díky aktivitě firmy IMEXI měli hraničtí příznivci zpěvák Pavola Habery a skupiny Team možnost shlédnout jejich koncertní vystoupení v letním kině.

Zaplněné letní kino se od začátku koncertu rozdělilo na vášnivé fans poskakující, zpívající a tančící přímo pod podíem, a na pokojné diváky. Všichni mohli být spokojeni. Viděli a slyšeli profesionálně odvedený koncert s hrou světla a především příjemným a civilním vystupováním hlavního aktéra Pavola Habery. Starší písničky se střídaly s novinkami. Tak má vypadat koncert profesionální skupiny.

Na závěr je nutno podotknout, jak

jsme psali v předchozím čísle Přehledu, že součástí koncertu byla sbírková akce, kterou organizovala firma IMEXI ve prospěch hranické záchranné služby. Na konto záchranky putuje 34.000 Kčs. Za koncert i finanční dar patří firmě IMEXI dík.

-OII-

DÁRCI NA ZÁCHRANNOU
SLUŽBU

15.000,-KČS

SMOZA

4.000,-

IMEXI

2.000,-

STASING

1.000,-Kčs

V.DAMEK, AVEE, SECO-
OP,AUTOEKOTRENDIN-
VEST, f.MÁCA, ABC, DŘÍ-
MAL,HOCHMAJER
a HOŠÁK, SOVA,KAVÁR-
NA RŮŽEK, REST,
STUDIO 2H -

- navíc zhotovilo zdarma
reklamní tabuli na koncert
v hodnotě 2.850,-Kčs
a ještě Přehled publikoval
jeden inzerát koncertu
zdarma)

**POTŘEBUJETE
ŠANU??**

Hledáme lidi se smyslem pro zodpovědnost, kteří nejsou spokojeni se svými příjmy a hledají příležitost k úspěchu.

Firma „K - VIDEO“,

tel.: 0653/7277, 8.00-9.00

hod., 20.00-21.00 hod.

Nebo: Radniční 24,

Hranice. Informace

u vedoucího prodejny

OMEGA vždy v pátek od

17.00 do 18.00 hodin.

**SALON NELA
KOSMETIKA**

M. KRAJÍČKOVÁ

Přijímá nové objednávky na
veškeré kosmetické služby a
masáže myostimulátorem.

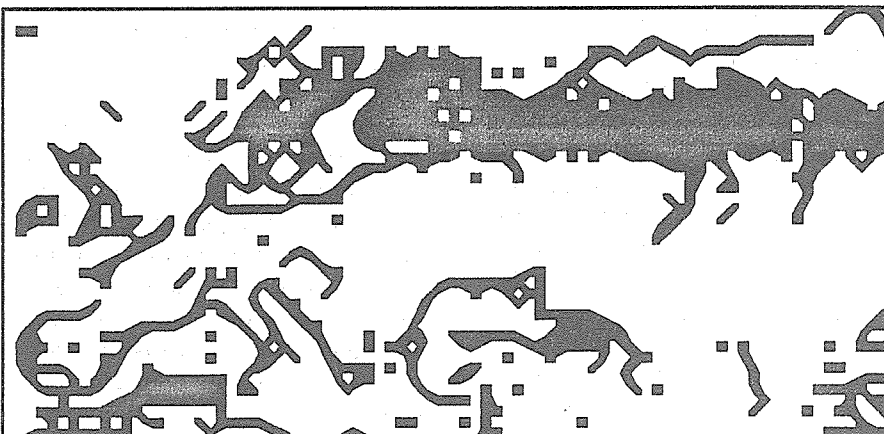
Možnost výběru mezi bylin-
kovými a normálními pří-
pravky. Dále provádíme bar-
vení řas speciálními barvami.

Provozní doba

Po, St, Čt, Pá - 7.00 - 19.00

Út - 9.00 - 20.00 hod.

Informace tel. 4189

SOUTĚŽ PRO ŽÁKY ZÁKLADNÍCH ŠKOL. CO JE NA OBRÁZKU? .Kdo první zašle správnou odpověď dostane sadu fixů. Na obrázku je zvětšená?

ZEMŘELÍ OBČANÉ V MĚSÍCI SRPNU 1992

Stanislav Rozmus, 15.10.1910, Drahotuše, Hranická 383
 Tomáš Mrázek, 1.6.1992, Hranice, Nová 1819
 Valentin Koutný, 18.10.1918, Hranice, Masarykovo nám. 90
 Antonín Křístek, 11.4.1929, Hranice, Svatoplukova 46
 Marta Parýzková, 20.1.1913, Hranice, Jungmannova 1805
 Josefa Březinová, 8.3.1916, Hranice, Jungmannova 1805
 Stanislav Tůma, 30.6.1932, Hranice, Struhlovsko 1214
 Antonín Hübl, 28.4.1909, Hranice, PodHůrkou 1180
 JUDr. Alois Pekař, 23.5.1924, Hranice, Bělotínská 1294
 Ján Brinza, 11.6.1931, Hranice, 1. máje 1661
 Věra Domesová, 22.2.1930, Hranice, Máchova 887
 Marie Vaňurová, 16.6.1916, Hranice, Jaselská 1611
 Marie Malušová, 6.1.1911, Hranice, Jungmannova 1805
 Zdenka Klipcová, 11.9.1920, Hranice, Masarykovo nám. 90
 Jaroslav Kovařík, 10.1.1919, Hranice, Nádražní 557
 František Číhal, 9.10.1899, Hranice, Jungmannova 1805
 Rudolf Hořecký, 1.10.1910, Hranice, Jungmannova 1805
 Josef Kapusta, 21.4.1918, Hranice-Drahotuše, Nádražní 249
 Martin Polok, 14.7.1970, Hranice, Nová 1819
 Jarmila Janíčková, 18.12.1910, Hranice, Hromůvka

SPORT

NEJASNO NAD JUDEM V HRANICÍCH

Abych předešel nesmyslným dohadům a „zaručeným“ informacím, zvolil jsem tisk za prostředek komunikace mezi těmi, kteří se na mne obracejí s dotazy a mezi těmi, kteří se raději zahalili neprostopupným mlčením. K těm prvně jmenovaným patří rodiče a jejich děti, které několik let trávily svůj volný čas v oddíle juda, k těm druhým výbor TJ Sigma Hranice, „zastoupený“ jeho předsedou, „soudruhem“ Sedláčkem. Dotazy ze strany těch prvně jmenovaných jsou jako každý rok soustředěny na místo a termín zahájení téeninkového cyklu v oddíle judo, mlčenlivost těch druhých na zakrytí vlastní neschopnosti, neochoty, zaujatosti a hlouposti. Oč vlastně jde??

Oddíl juda byl založen při TJ Sigma Hranice na přelomu roku

1987/88 a výbor si do svých sledovaných „aktivit“ za halasného hřmění polnic připsal čárku! Nic víc! Někdo možná sklídl politickou pochvalu, jiný finanční odměnu, ale tím vše skončilo. Když jsem torzo sportovního odvětví hranické tělovýchovy přebíral na začátku roku 1989, bylo mi slíbeno, že oddílu budou vytvořeny rovnocenné podmínky pro činnost tak, jako všem ostatním ve velké rodině sigmáckých sportovních nadšenců. Sliby a zase jenom sliby nebyly vyřčeny nikým jiným, než nynějším předsedou, do nedávna dlouholetým nekompromisním zastáncem a propagátorem komunistické demagogie, Jaroslavem Sedláčkem. Přiznám se, že jsem jeho ujištěním, doprovázeným opakovaným tlučením sevřené pěsti v krajinu srdeční, ne nepodobnému pokusu o imitaci pohanské oslavy slunovratu, uvěřil, a doufal, že v nejbližší době nám bude umožněno cvičit tak, jak potřebujeme. Abych nezavdal příčinu k přehnaným představám o našich potřebách, upřesňuji, že se vždy jednalo a jedná jen o místo, kde si budeme moci rozložit judi-

stické tatami. Neznamenalo to a neznamená nic jiného, než aby gramotný člen výboru TJ Sigma Hranice při rozpisu treninkových hodin v tělocvičnách ZŠ a v Sokolovně pamatoval také na judo. Protože paměť osobě, odpovědné za rozpis treninku permanentně nefunguje, byli jsme a jsme zase vykázáni k nelibosti své a ostatních cvičících do zcela „nevýhovujícího“ a hygienicky zcela nevhodného prostoru jeviště Sokolovny.

Kdo má alespoň mlhavou představu o pojmu sport a navíc sport úpolový, ví, že jde o řešení nesmyslné, na úkor bezpečnosti a zdraví dětí. Dovolil jsem si nescíslněkrát upozornit na nevhodnost výborem přijatého řešení, ale za celé tři roky NIKDO nenašel ani tolik slušnosti, aby mi odpověděl. Při jedné improvizované audienci na výboru TJ, za řízení „soudruha“ Sedláčka, mi bylo panem Vitonským s varovně vztyčeným ukazovákem „objasněno“, že jen oddíl, který má v rozpočtu peníze, může cvičit a oddíl, který je tam nemá, cvičit prostě nemůže. Připouštím, že po takto přednesené argumentaci, doplněné souhlasným mručením a pokyvováním hlav zbytku výboru TJ jsem zbledl a s děsem v očích očekával pětku do žákovské knížky a tanec lískovky po části těla, kde záda přestávají mít svůj slušný název. Přistřižen jako školák v cizí zahradě jsem s pokorou v očích vzhlédl na samý Olymp TJ s nesmělým dotazem, jak je to vlastně s financemi? Blíže neartikulovalý hrdelelní zvuk soudruha Sedláčka mi dal najevo, že mi po financích nic není a vrátil mě na pevnou zem v ujištění, že mám co do činění s reprezentantem „Homo erectus, nikoliv sapiens“!

Abych učinil jasno sobě i Vám, vážení čtenáři, a nepředkládal bludy, vzal jsem si na pomoc ročenku TJ Sigma za rok 1991, která dokladuje následující fakta z tak tzv. hospodaření jednotlivých oddílů judoty.

Ze 16 oddílů jen 3 skončily s plusem přebytkem, ostatní, včetně juda se ztrátou. Při přepočtu na jednoho člena vykazuje kopaná ztrátu

1360 Kčs, atletika 713 Kčs, cyklistika 683 Kčs, košíková 597 Kčs a kanoistika 489 Kčs. Ztráta ostatních oddílů cirkuluje kolem jedné stokoruny a u juda činí pouhých 7,5 Kčs, což je jasně nejméně!!! Jaký je vlastně přístup, pane Vitonský, k financování činnosti a tvorbě rozpočtu jednotlivých oddílů, když difference mohou být tak obrovské? Máte pro to plnohodnotné vysvětlení? Být na Vašem místě, soustředil bych se při vztyčeném ukazováčku na specifický druh hygienické očisty, jejíž popis považuji za zbytečný, a nerozšiřoval informace, jejichž irrelevantnost je zřejmá.

Vážení příznivci juda, vážení rodiče. Pro cvičební rok 1992/93 je situace neměnná jako v letech předchozích a proto nehodlám dále nést neúměrné riziko za zdraví našich dětí. Pět naprosto zbytečných fraktur v uplynulém období je pro mě dostatečným varováním, abych dále pro nedostatek místa pokoušel osud. Rozhodl jsem se ukončit aktivní činnost v TJ Sigma Hranice s vědomím, že proti zabeđenosti a diletantství se donekonečna bojovat nedá. Když někdo nedokáže bez mrknutí oka dát razítko na odškodnění úrazu a nemá ani tu nejmenší snahu dalšímu předejít, musí skončit tolerance a měl by nastoupit postih. Uvítal bych, kdyby se alespoň hygienik podíval tam, kde s požehnáním výboru TJ Sigma Hranice cvičí děti.

S judem a s dětmi se nerozcházejím. Jsem připraven okamžitě pomoci, jakmile bude Sokolovna dle zákona vrácena jeho právoplatným majitelům, Sokolům, a znovu vstoupí v platnost slova římského básníka Iuvenalise: „Mens sana in corpore sano“!! Zdravý duch totiž výbor TJ Sigma Hranice už dávno opustil.

*Ing. Miroslav Humplík
předseda oddílu judo v.v.*

H Á Z E N Á

Jak se PÍSEK učil

TJ CEMENT - TJ JITEX PÍSEK
22 (11) 12(4)

Branky: Hlaváč 6, Bartoň 4, Bukovský a Štípek po 3, Zátopek a Heger po 2, Vala a M. Frank po jedné.

Rozhodčí: Marek Tvrdoň a Vladimír Klein

Diváku: 200

Ve 4. kole I.NL v házené hraničtí školili. Hned v úvodu diváky obdivovaný Petr Hlaváč roztleskal dvěma skvělými brankami do tří čtvrtin zaplněné hlediště a motor našeho týmu začal nabírat na obrátkách. V zápětí vymetl „pavučinku“ Jirka Bukovský, svůj třetí gól přidal opět Petr Hlaváč a úspěch první čtvrtodítky dvakrát pečetil pivotman Vašek Štípek.

Hosté z Písku museli čekat na svou první branku až do 14. min. I. poločasu a ve druhé části první půle se jim podařilo alespoň vyrovnat hru.

Brankostroj našich však po příchodu ze šaten pokračoval a virtuozita našich hráčů potěšila příznivce hranické házené. A proto jsme mohli číst ve 23. min. na ukazateli skóre stav 21:7. V závěru utkání dal hrající trenér Miroslav Frank i příležitost hráčské lavičky a umožnil tak zkorigovat Píseckým stav na přijatelný rozdíl deseti branek.

Sponzorem utkání byla veřejná obchodní společnost SEKOPT. Cena pro nejlepšího hráče utkání čekala tentokrát na brankáře Rudolfa Strušku, jehož hra je v letošním ročníku zatím bez výkyvů a v utkání s TJ JITEX PÍSEK potvrdil svou vynikající výkonnost. Petr Hlaváč nezůstal nic dlužen své pověsti vynikajícího křídla. Důležitými brankami v II. poločase se zaskvěli Jirka Bukovský a Václav Štípek. Mira Bartoň, jehož start v nedělním utkání byl po zranění prstu v Náchodě vážně ohrožen, byl nakonec ve II. poločase nejlepším střelcem našeho týmu. Škoda jen, že lavička ještě nedokáže plně zastoupit základní sestavu, jejíž seheranost v posledních utkáních je obdivuhodná.

Potěšitelné je, že jsme se nedočkali během utkání žádné „hluché desetiminutovky“, jako v předchozích zápasech. Plná koncentrova-

nost hráčů přinesla už druhé výrazné vítězství a z nováčka jemuž byl před sezónou prorokován sestup z I. NL se po prvotních nečekaných výsledcích může stát kandidát na postup do I. ligy.

VFj.

DALŠÍ VÝSLEDKY:

Rokycany - Kopřivnice 12:20

Lovosice - Náchod 22:21

Zubří - Zlín 14:12

Sparta - KPS 17:22

Bohemians - Most 17:24

Výsledky ostatních družstev TJ CEMENT Hranice:

Starší dorostenci - II. dorostenecká liga
TJ CEMENT - Agro Prostějov 24:19 (14:10)

Branky: Cubo 5, Bednařík, Vávra, Motloch a Janečka po 4, P. Motloch 2, Potiška 1

Muži „B“ - oblastní přebor
TJ CEMENT Hranice - TJ Vsetín „B“ 20:21

Mladší dorostenci - I. liga mladšího dorostu
TJ CEMENT - AGRO Prostějov 39:13
Branky: Bednařík 18, Potiška 6, Machálka 6, Hlaváč 4, Vývoda 2

Starší žáci „A“ - divize
TJ CEMENT - Frýdek-Místek 28:17

Mladší žáci - divize
TJ CEMENT - Frýdek-Místek 9:6

Starší žáci „B“ - oblastní přebor
TJ CEMENT - Veselá 36:5

VFj.

V pátek dne 25. 9. ve 20.00 pořádá v kulturním domě CVH TJ CEMENT HRANICE k 30. výročí založení mezinárodní házené v Hranicích společenský večírek.

Součástí večírku bude kulturní program s vystoupením kouzelníka (možná, že i přijde).

Nebude chybět ani bohatá tombola a hudba pro všechny generace.

KOPANÁ**VÝSLEDKY 3. KOLA HRANICKÉ LIGY V MALÉ KOPANÉ**

V.R. TEAM - PILA 0 : 4

Branky: Takáč 2, Pančochář, Stryk

ST. PÁNI - ROTON 8:1

Branky: Vinklar 5, Matuška 2, Jurča - P. Adámek

MARACANA - CEMENT 3:5

Branky: Kubec, Jahn, Hofman - Z. Kuchař 2, M. Rolinc 2, Nováček

EXPERIMENT - HROMŮVKA 2:2

Branky: Vicher, Švarc - Vrána 2

OÁZA - KVÍZ 3:8

Branky: střelci nenahlášeni

T A B U L K A

1. PILA 3 3 0 0 16:6 6
2. CEMENT 3 3 0 0 17:8 6
3. V.R. TEAM 3 2 0 1 22:14 4
4. KVÍZ 3 2 0 1 21:15 4
5. ST. PÁNI 3 2 0 1 15:10 4
6. MARACANA 3 1 0 2 13:16 2
7. ROTON 3 1 0 2 11:18 2
8. EXPERIMENT 3 0 1 2 7:9 1
9. HROMŮVKA 3 0 1 2 9:18 1
10. OÁZA 3 0 0 3 9:26 0

Nejlepší střelci: 9 - Hlaváč, Vinklar

8 - Jahn, Takáč, T. Páleník

5 - Pančochář, 4 - Škařupa, Zrunek, Vicher, M. Rolinc, J. Kubeša

PROGRAM HRANICKÉ KOPANÉ

Sobota 26.9.1992 - stadión TJ SIGMA HRANICE

11.15 - mladší dorost - SIGMA - Sigma Dolní Benešov

13.15 - starší dorost - SIGMA A - Sigma Dolní Benešov

15.30 - muži A - SIGMA HRANICE - Sigma ZTS OLOMOUC B

Neděle 27.9.1992 - stadión TJ SIGMA HRANICE

9.00 - mladší žáci - SIGMA Hranice C - Tatran Všechnovice

Upozorňujeme všechny příznivce kopané, že hrací doba A mužstva je již od 15.30 hod.!!!

Přijďte povzbudit naše hráče, kteří si zatím vedou v III. nejvyšší soutěži velmi úspěšně. Program utkání bude opět zpestřen nezbytnou tombolou, kdy sponzorem utkání bude

firma SOVA /ing. Kosek/ a o přestávce budou vylosováni diváci opět kopat pokutové kopy o prémii 100 Kčs. Občerstvení již tradičně připraveno firmou GÓL - Josef Socha a syn. O průvodní, opět humorem laděné, slovo se s Vámi podělí Václav Vaněk! Přijďte povzbudit naše chlapce!!!

NOBE

Tip redakce na sestavu -

brankář - Pavel Mikušek

obrana - Petr Zatloukal, Ladislav Klemš, Petr Juřica, Roman Kubeša
záloha - Radim Študent, Eda „Čáras“ Polášek, Milan Strupek, Juraj Šerý

útok - Jevgenij Rabcevič /John/, Václav Cverna

rezervy - Marek Czyz, Igor Šádek, Antonín Zbrož, Karel Zrunek, Zdeněk Hoffmann

trenéři: Vladimír Demiš, Oldřich Vitonský

masér: Igor Šádek

lékař: MUDr. Vladislav Kutěj

vedoucí mužstva: Antonín Adámek

maskot mužstva: „FILÍPEK“

Výsledky hranické kopané - dospělí

Moravskoslezská liga - Baník Karviná 1. máj - Sigma A

0 2 /Rabcevič, Cverna/
Hanácký župní přebor - VTJ Hranice - Město Albrechtice

1 1 /Kolínek/

1.A Třída HŽF - Sigma B - Sokol Doloplazy

1 0 /Kupčák/

Ženy - utkání se Syrenkou Biedrzichowice odloženo na středu 23.9.1992.

Mládežnická kopaná

Moravskoslezská divize dorostu starší B.1. máj Karviná - Sigma A

2 3

/Richter 2, T. Hupka/

mladší B.1. máj Karviná - Sigma

2 1 /Kožurko/

1.A Třída HFŽ dorostu - Sigma B - Sl.

Kojetín 1 4. Vávra/

Župní přebor žáků

starší - Sigma A - Lokomotiva Olomouc

4 3

/Slivka 2, Čáp, Koňarik/

mladší - Sigma A - Lokomotiva

Olomouc 2 1

/Vinkler, Horák/

1.A třída HFŽ žáků

starší Sigma B - LMCH Přerov

3 2

/Slánský 3/

mladší Sigma B - LMCH Přerov

6 0

Skácel 2, Žoch, Bartošík, Senkovič, Stryk/

okresní přebor ml. žáků

AJAX Křenovice - Sigma C

6 1 /Pavelka/

NEPŘEHLÉDNĚTE

UMÍTE JIŽ OVLÁDAT POČÍTAČ?

POTŘEBUJETE ZNÁT CIZÍ JAZYK?

JSTE PŘIPRAVENI NA NOVÝ DAŇOVÝ SYSTÉM?

NABÍZÍME VÁM:

-KURS ZÁKLADNÍ OBSLUHY POČÍTAČE

-VÝUKU ANGLICKÉHO A NĚMECKÉHO JAZYKA PRO ZAČÁTEČNÍKY I POKROČILÉ

-KURSY JEDNODUCHÉHO A PODVOJNÉHO ÚČETNICTVÍ PRO ZAČÁTEČNÍKY S VYUŽITÍM POČÍTAČE

-SPECIÁLNÍ ŠKOLENÍ, KURSY A SLUŽBY V OBLASTI VÝPOČETNÍ TECHNIKY

-PORADENSKOU ČINNOST PRO PODNIKATELE

I N F O R M A C E :

**AGENTURA REPOS S.R.O., JANÁČKOVA 733,
753 01 HRANICE, TEL.: 0642/4219, 2611 KL.340.**

KOMERČNĚ PRÁVNÍ A REALITNÍ SPOLEČNOST
HRANICE, JANÁČKOVA 732
TEL.: 0642/3256

pro Vás zajistí tyto služby:

- zprostředkování prodeje a koupě nemovitostí
- pronájem nemovitostí
- zpracování znaleckých posudků
- převod nemovitostí
- poradenskou činnost a další služby

Nabízíme k prodeji:

- dům v Hranicích, 6 bytů, jeden byt volný, po celkové rekonstrukci, poblíž centra města, cena dohodu cca 3.000.000,- Kčs
- dům v Drahotuších, 2 byty, ihned volný k nastěhování, klidné prostředí, menší zahrádka, cena dohodu 500 až 600 tisíc Kčs
- dům ve Všechovicích, 1 byt, vhodný k bydlení i rekreaci se zahradou, cena dohodu 200.000,- Kčs
- bývalý mlýn v Lipníku n. B., vhodný k podnikatelským účelům (výrobna, sklady), cena dohodu cca 1 000.000,- Kčs
- pozemek v Lipníku n. B., cca 7.500 m², těsně u budoucí dálnice, vhodné k podnikatelským účelům, cena dohodu

Dále nabízíme:

- k prodeji-zemědělské usedlosti
 - rekreační objekty
 - objekty vhodné k podnikání
 - rodinné domky
 - zemědělské pozemky a další nemovitosti
- k pronájmu-dům v Hranicích v blízkosti centra
 - nebytové prostory přímo v centru
 - skladovací prostory v Černotíně

Pro své klienty hledáme:

- pozemky k zahrádkářským účelům a stavbám domů
- garáže
- rekreační objekty
- rodinné domy, vily, byty
- nebytové prostory pro podnikatelské účely

Monika Zbružová, zdravotní sestra -
ve spolupráci s neurologem zahájila ve studiu

RELAX

tyto služby:

- Masáže klasické a sportovní* (proti únavě, bolestem svalů, zad atd.)
- Tlakovou masáž - akupresura* (na zlepšení celkového zdravotního stavu)
- Myostimulátor* (zaručený prostředek, jak se zbavit přebytečných kilogramů, jak mít postavu o jaké jste vždy snili, zpevňování svalstva)
- Skořicové termozábaly* (přeměna metabolismu, odvod přebytečné vody z tkání-úbytek hmotnosti a navrácení elasticity kůže)
- Biotronová lampa* (proti nemocem kloubním, bederní a krční páteře, tenisový loket, záněty a natržení svalů, šlach; nemoci neurologického charakteru a revmatického původu, akné, lupénka, bradavice, ekzémy, bercové vředy odolné vůči jiné léčbě - nemoci kožní)
- Ozdravná kosmetika firmy JUST* (například soli z Mrtvého moře proti lupence, koupel z květů horského sena zvyšující odolnost proti senné rýmě)
- EUCASOL - udržuje volné dýchací cesty při nachlazení, proti chřipce ESENCE s tymiánem v boji proti respiračním chorobám, ekzémy, bradavice

Kosmetické služby - dle dohody

Provozní doba:

Po až Čt včetně 14.00 - 20.00 hod.

Informace a objednávky na adrese:

Monika Zbružová

Teplická 44

Hranice

tel. 3481

(linka MHD č. 5, zastávka učiliště SIGMA - druhá vilka od OU SIGMA, cca 10 minut od lázní Teplic)

Těšíme se na Vaši návštěvu - stálí zákazníci - výrazná sleva

VAŠE ZDRAVÍ - NÁŠ CÍL

KINO**KINO „SVĚT“ HRANICE UVÁDÍ :**

Od pátku 25. září do pondělí 28. září

BEETHOVEN

Každá rodina potřebuje svého psa. Rodinná komedie o patáliích se štěňátkem, ze kterého se vyklube bernardýn. Film USA.
mládeži přístupno

Od úterý 29. září do čtvrtku 1. října
MLČENÍ JEHŇÁTEK

Šokující thriller o pátrání po bestiálním vrahovi ... V hlavních rolích Jodie Fosterová a Anthony Hopkins. Film USA.
mládeži do 15 let nepřístupno

V neděli 27. září ve 14,30 hod. - mládež

BEETHOVEN

Každá rodina potřebuje svého psa. Rodinná komedie o patáliích se štěňátkem, ze kterého se vyklube bernardýn. Film USA.

Ve středu 30. září ve 13,30 hod. - pro školní družiny
DĚVČÁTKO A ZAJÍCI

Filmová představení pro děti v sobotu v září **NEHRAJEME.**

LETNÍ KINO HRANICE UVÁDÍ:

Od pátku 25. září do pondělí 28. září

RICOCHET

Dva muži na opačných stranách zákona. Spojuje je nenávisť. Černý policista a bílý zločinec se střetávají v dramatu spravedlnosti a pomsty. Film USA.
mládeži do 15 let nepřístupno

Od úterý 29. září do pátku 30. září
PRETTY WOMEN

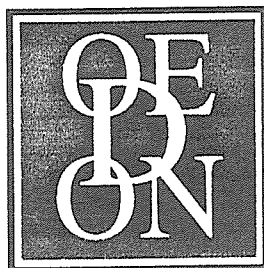
Kterak chudá šlapka ke štěstí přišla. Julia Robertsová a Richard Gere v hlavních rolích romantické filmové komedie USA.
mládeži do 15 let nepřístupno

UPOZORNĚNÍ

členům klubu čtenářů
Odeon

Chcete-li ušetřit za poštovné, uvádějte ve svých objednávkách jako výdejnu prodejnu **HONZÍK - KNIHY**, Jiráskova 429, 753 01 Hranice

Evidenční č. 145
Noví zájemci o členství v klubu se mohou přihlásit na téže adrese.

Galerie Dílo Olomouc, ulice 28. října 5

Vás zve na výstavu
JAN JAROŠ
obrazy

Výstava bude otevřena
od 29. září
do 12. října 1992

Soukromá firma hledá
garáž k pronajmutí
v Hranicích. Tel.: 4168
Hranice.

Provádím autoelektrikářské práce. Tel.: 2567.
Frenštátská lesní a. s., dílny
Hranice, Potštátská 657

STUDIO 2H

Vám nabízí služby na profesionálním DTP pracovišti.
Počítače Macintosh, tisk leaser QMS a scanner Logitech.
Vaše tiskoviny, inzeráty Vám dodáme na folii připravené k tisku.

STUDIO 2H

OZNAMUJE SVÝM ZÁKAZNÍKŮM ZMĚNU ADRESY.

V TEPLICKÉ ULICI Č. 309 (vedle bývalého domu mládeže)

STUDIO 2H VÁM NABÍZÍ

kompletní služby v oblasti reklamy a propagace.

Od vizitek po barevné plakáty formátu A1.

Pro stálé zákazníky poskytujeme řadu výhod.

Podepsané články nemusí vyjadřovat názory redakce.

Týdeník PŘEHLED - reg. zn. Sm 101, adresa redakce: Hranice, Školní nám. 1, tel.: 2529
PŘEHLED III. ročník č.31 připravili: Ilona Bartošová, Oli V. Helcl, Bohumil Honzík,
Libuše Hrabová, Jiří Krumník a Bedřich Novák.

Sazba, tisk a inzeráty upravilo **STUDIO 2H** - Hranice.

PŘEHLED pravidelně skládají - Marek Lesák, Lukáš Dohnal, Marek Dvořáček, Blanka Kolková aj.